

tiltraadt dem, ikke af nogen anden Grund. Jeg er af den Opfattelse, at der til Gymnastik og Idræt her i Landet paa ingen Maade ydes for meget, i Forhold til hvad vore Nabolande yder, kun smaa Beløb, og selv i en Tid som denne er der ud fra almindelige Sparehensyn ingen Begrundelse for at formindske Tilskuddene til en saa nyttig Udvikling af Ungdommen som den, der ydes gennem Gymnastikafdelingerne af Skytteforeningerne eller Dansk Idrætsforbund. Hvis det havde været muligt at samle et Flertal mod Nedskæringerne, vilde jeg have været deri. Dernæst kommer nogle smaa sociale Foreninger, og jeg skal udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes at holde det sociale Sekretariat frit for enhver Nedsættelse. Det sociale Sekretariat optræder ganske vist med en Nedsættelse paa 500 Kr. efter Underændringsforslaget, men det betyder ikke en Nedsættelse, idet dets Budget er lettet paa anden Maade, dets Stilling bliver uforandret. Derimod har man maattet gaa til en lille Nedsættelse for Dansk Forening for Social-Politik, som jeg ikke kan se nogen Begrundelse for, og mit Motiv til at undlade at stille Ændringsforslag er det, jeg tidligere har anført.

Jeg kommer saa til de foreslaaede Nedsættelser i Bevillingerne til Foreningen til Husfidens Fremme og til en Forening vedrørende national Haandgerning. Det sidste er et mindre Beløb, og hele Foreningens Karakter kan maaske undskyldes, at man nedsætter det, men Beløbet til Foreningen til Husfidens Fremme anser jeg det for meget uheldigt, at man har nedsat. Der er sket en større Nedsættelse tidligere, og det er en Virksomhed væsentlig til Fordel for de smaa i Samfundet, som maa indskrænkes, naar denne Nedsættelse finder Sted. Hvis der i Finansudvalget eller i Tinget havde vist sig Mulighed for at undgaa denne Nedsættelse, vilde jeg have været blandt dem, der stillede Forslag derom, men da der ikke syntes at være nogen saadan Mulighed, har jeg været blandt dem, der foreslog at begrænse Nedsættelsen til 3 000 Kr. i Stedet for 5 000 Kr. som af Ministeren foreslaaet. Tilskuddet til Dansk Samvirke foreslaas ogsaa nedsat med 1 000 Kr. Det forekommer mig, at disse ret smaalige Nedsættelser uden at gøre nogen som helst samlet Nytte blot tilføjer Foreninger, der gør en gavnlig Gerning, Afbræk i deres Virksomhed. Vi bevilger kolossale Beløb til Udenrigsstyre og Konsulatsvæsen, og saa findes der en Forening, som har til Hen-

sigt at skabe et vist Sammenhold mellem Danske i Udlandet, danne et Bindeled mellem de Danske rundt omkring ude i Verden. Den faar en Støtte af Rigsdagen paa 4 000 Kr., hvilket betyder, at den kan holde dette Sambaand i nogenlunde god Stand, og saa indskrænker man det. Jeg synes, det er meget beklageligt, og jeg forstaar ikke, at Ministeren har staaet saa stærkt paa det og faaet Støtte af et Flertal til at handle saadan. Mod denne Forening har man maaske tidligere kunnet rette Kritik for Mangel paa Upartiskhed; dens Blad var oprindelig ikke redigeret paa en Maade, som jeg kunde betegne som upartisk. Men den er nu upartisk. Dens Bladvirksomhed synes jeg i det store og hele bringer tilfredsstillende Bud mellem Danskheden ude omkring i Verden og fra Danskheden ude i Verden til os, og det er en Virksomhed, som jeg mener, det er nyttigt at opretholde. Man tager nu 1 000 Kr. fra den, man gør kun daarligt derved.

Men medens man ved alle disse Forslag, fordi der ikke kunde naas Enighed, dog er samledes om noget, der betød mindre Skade end tilsigtet, er der et Par Omraader, hvor dette ikke er lykkedes. Det første vedrører Bidraget til Totalafholdsforeningerne. Den Motivering, den ærede Ordfører (Stengaard-Kirkegaard) fremførte for dette Forhold, er urigtig. Han mener, at der paa dette Omraade skæres mindre ned end paa andre. Det er urigtigt, der skæres mere ned. Der skæres mest ned paa disse Foreninger af alle, der har modtaget Tilskud af Indenrigsministeriet. Grunden til, at det maa forekomme den ærede Ordfører, at der her foreligger en mindre Nedsættelse, er, at Nedsættelsen er foregaaet i Forvejen. Paa Finansloven 1921—22 bevilgedes der af dette høje Ting en Forøgelse af Bevillingen fra 53 900 til 58 900 Kr. paa Grund af en særlig Ansøgning, som indkom fra „Blaa Kors“. Bevillingen var altsaa 58 900 Kr. Den er nu gaaet ned paa Finansloven, først efter Forslag af Ministeren, til 50 000 Kr., og nu foreslaar man den yderligere nedsat til 40 000 Kr. Altsaa, Bevillingen, som i 1921—22 var 58 900 Kr., foreslaas nu af Indenrigsministeren med Tilslutning af et Flertal nedsat til 40 000 Kr., d. v. s. med 18 900 Kr. Endvidere berøves der Landsforbundet 1 000 Kr., tilsammen 19 900 eller ca. 20 000 Kr., det er af den Bevilling, som fandtes for 1921—22, en Nedsættelse med ca. 30 pCt., den største, som overhovedet foreslaas. Jeg maa sige, at for mig staaer den Stilling, som Flertallet